

8-IX-1953.

SANTIAGO

Sr. D. Luis Seoane.

BOS AIRES.

Querido Luis: Dende que cheguei non tiven momento de parada. O traballo de enfermos é abrumador e as vellas obrigas que eiquí deixei acucian en mín ferozmente. Agora xa vou acougando. E quero, antes de nada, enviarche un fondo e sentido saúdo de irmán. ¡Cantas emocións en tan pouco tempo! As mais nobres, as mais severas, a tí se deberon. ¡Qué fermosa regalia da vida a túa honrada amizade! Tí e mais eu somos dous mundos moi a rentes un á-outro e, sin precisión de decirnos rén, xa nos entendemos. E cousa da sangue común cinguida e domeada por unha rexa vontade de chegar ó cumio dos probremas inda que no esforzo se nos gasten as millores enerxías, aquélas que se gardan pra intres solemnes que, logo, ó mallar do tempo, non cheguan xamais. Pro o que vale, xa se sabe, é o impetu. En mín ise impetu tén unha certa continuidade vital e xa non é pouco. En tí, por riba d-isa continuidade, hai, a maiores, un matiz heroico. E tal cousa sí que é esceicional. Teñ dinidade de maxisterio.

Como tal te vén os novos d-ista banda. Admirante como artista e veneraten como home. Eu falolles do teu arte e, ó escoitarme, parecen sorber as miñas verbas. O cuadro houbo que colgalo axiña pois todos fervían de anceios por velo. Os grabados arrapañaron n-eles, e costoume traballo que respeitara os que iban dedicados. Por tanto, está xustificada unha conferencia sobor de tí que n-iste inverno hei de dar si o tempo o permite. E supoño que sí.

Xa ves como a obra digna e de outo valor, coma a túa, tén unha recompensa que está por cima dos eloxios ofizaes. E resulta dobremente conmovedora a veneración da xente porque é un rendirse de antemán ó que adiviñan misteriosamente, por vías intuitivas estrañas e por pulos do sentimento que nunca se equivoca. O teu sacrificio é inxente, mais eu coído que o premio ven a ser bastante estimulador.

O día que veñas por eiquí vante esmagar cas apertas e vas facer amigos íntimos, a moreas, en poucos minutos.

Non te esquezas do ensayo sobor Maside. Deixamos imprentar pronto a monografía. Un pronto de uns catro meses. Tés, de todas formas, vagar.

Xe encarguei as fotografías do Pórtico da Gloria. Son maravillosas. Entregareillas a Perfecto López pra que as leve en propia man a túa casa.

O volumen da Saudade, contra o que eu maxinaba, aínda non saíu. En caso to apareza, pra tí será o primeiro exemplar que chegue ás miñas mans.

Estou cheo de ideas e proieitos. Mais acontece que n-iste mes perciso repousar. A xeira de Bós Aires e o erro de empalmar eiquí o traballo da Clínica trouxeron como resultas que agora estou moi fatigado. Iste mes vou a facer pouco e lacazanear moito. En Outubro comenzarei algunhas cousas. Xa te irei contando, pois desexo que tí seas o que antes de ningún vayas sabendo da miña vida e dos meus plans. De todas maneiras coído enviarvos un artigo prá "Nación" a fins de mes. Teño un tema formidable. Veremos si atino a desenrola-lo. No che adianto mais pra reservar unha boa sorpresa. Parecem que vai sere sumamente orixinal e apenas tocado, a pesares que todo o mundo falou d-elo.

Saúdos cordiaes pra Varela e Cuadrado. Teño moitos dexexos de falar con calma con Varela. Teño unha imáxen d-elo moi curiosa. E home extraordinario. Non esquezo o seu proieito. Mais agora anda a xente co veraneo e non se atopa a ningún.

A nai de Cuadrado estivo na nosa casa e pasou unha boa tarde con Elena.

Querida Charra: desde que vimmos no teu lado, pues como es verosímil y la gente viaja pronto y nada de tener tanto y nada de tener tanto y nada de tener tanto. Nos acordamos, pero de esto aunque que me da a idea de ir a la casa de los padres del viaje. Hay encargos de los padres del viaje. Hay encargos de los padres del viaje. Hay encargos de los padres del viaje.

De parte de Elena e minha todo o agarimo do mundo pra Maruxa.
E pra ti unha aperta formidabel, chea de todo o fondo afecto, co cora-
zón de irmán de,

BOZ AIRÉS
Lo mudo che fale da tua pintura. Xuspo
pue é decisiva e absolutamente renovadora

reunidos a ti e a ti se deborou. (que feresca
regalia da vida a tua honrada amata! E mais eu como dois mundos
moi a rentes un d-outro e, sin precisión de beirnos vén, xa nos enter-
demons. E cousa de sangue común cingida e domada por unha taxa vontade
de chegar á cunha dos profetas inda que no esforzo se nos gasten as
millóns exaxias, aquelas que se gardan ora ínter solennes que, logo
o impetu. En min íse ímctu tén unha certa continuidade vital e xa non
é pouco. En ti, por riba d-las continuidades, hai, a maiores, un matiz
heroico. E tal cousa si que é esencial. Un dividida de existéncia.
Como tal se vén os novos d-tata banda. Abemirante como artista e ve-
neraten como nome. En falas de teu arte e, d'escritura, parecen ser-
ber as miñas verbas. O cuadro fondo que colgalo axiá pois todos ter-
vian de anxeos por volo. Os gradados curaçaron n-ales o costume tra-
ballo que rescatayra de que íban dedicados. Por tanto está xustificado
esta conferencia sobre de ti que n-iste inverno hai de dar si o tempo
o permite. E anexo que si.
Ya ves como a obra digna e de auto valor come a tñr unha respoñer
as que está por cima dos eixos o'issas. E resulta d'obremente co'v-
debe a veraxación de xente porque é un xerme de autar de que activi-
un misteriosamente, por viais ínterativas estráns e por gulos de senti-
mento que nunca se enguioos. O teu secretario é ínter, mais en coñe
que o grado ven a ser bastante estimulador.
Los ínter a morse se douos minutos.
Non se espereza do ensayo sobre Vaxela. Desaxos ínterax pronto
e xografía. Un pronto de una castro mesas. Tás, de todas forma, vaxer.
Ve encargui as fotografías de Gortico de Gortia. Por maravillosas.
Entregáraslas a Prefeito López pra que as leve en propia man a tñr ca-
sa.
O volume da Gándada, contra o que eu maximaba, aínda non saín. En ca-
to agraxa pra ti será o primeiro exaxer que chegue de miña man.
Estou cheo de ideas e profetas. Esta scontate que n-iste mes parli-
no xogonar. A xeira de Bos Aires e o erro de engaxar empu o traballo
de clínica trouxeron como resultas que agora están col falgado. Este
mes vou a facer pouco e faceraxer solito. En Outubro començará algunhas
coraxas. Xa te ínter contado pois beaxa que ti seas o que antes íe nin-
gún vaxa sabendo da miña vida e dos meus plans. De todas maneiras col-
lo escribo un artigo sob "Maldin" a fins de mes. Tóco un tema forxado
pra. Vaxemos si tñro a basaxola-lo. No que alíento mais pra reservar
unha dos sorpresas. Parece que vai sero suaxante oxixinal e seaxa to-
cado, a beaxa que tñro d mundo talon d-ale.
dados comias pra Vaxela e Gándada. Tóco moitas beaxas de falar
con calza con Vaxela. Tóco unha ínter d-ale moi curiosa. E home es-
traordinario. Non aguzo o seu profeta. Mais agora n-aba a xente co ve-
ludo e por se atopa a rigura.
A tal de Gándada estivo na nosa casa a pasou unha boa tarde don Elio

reunidos a ti e a ti se deborou. (que feresca
regalia da vida a tua honrada amata! E mais eu como dois mundos
moi a rentes un d-outro e, sin precisión de beirnos vén, xa nos enter-
demons. E cousa de sangue común cingida e domada por unha taxa vontade
de chegar á cunha dos profetas inda que no esforzo se nos gasten as
millóns exaxias, aquelas que se gardan ora ínter solennes que, logo
o impetu. En min íse ímctu tén unha certa continuidade vital e xa non
é pouco. En ti, por riba d-las continuidades, hai, a maiores, un matiz
heroico. E tal cousa si que é esencial. Un dividida de existéncia.
Como tal se vén os novos d-tata banda. Abemirante como artista e ve-
neraten como nome. En falas de teu arte e, d'escritura, parecen ser-
ber as miñas verbas. O cuadro fondo que colgalo axiá pois todos ter-
vian de anxeos por volo. Os gradados curaçaron n-ales o costume tra-
ballo que rescatayra de que íban dedicados. Por tanto está xustificado
esta conferencia sobre de ti que n-iste inverno hai de dar si o tempo
o permite. E anexo que si.
Ya ves como a obra digna e de auto valor come a tñr unha respoñer
as que está por cima dos eixos o'issas. E resulta d'obremente co'v-
debe a veraxación de xente porque é un xerme de autar de que activi-
un misteriosamente, por viais ínterativas estráns e por gulos de senti-
mento que nunca se enguioos. O teu secretario é ínter, mais en coñe
que o grado ven a ser bastante estimulador.
Los ínter a morse se douos minutos.
Non se espereza do ensayo sobre Vaxela. Desaxos ínterax pronto
e xografía. Un pronto de una castro mesas. Tás, de todas forma, vaxer.
Ve encargui as fotografías de Gortico de Gortia. Por maravillosas.
Entregáraslas a Prefeito López pra que as leve en propia man a tñr ca-
sa.
O volume da Gándada, contra o que eu maximaba, aínda non saín. En ca-
to agraxa pra ti será o primeiro exaxer que chegue de miña man.
Estou cheo de ideas e profetas. Esta scontate que n-iste mes parli-
no xogonar. A xeira de Bos Aires e o erro de engaxar empu o traballo
de clínica trouxeron como resultas que agora están col falgado. Este
mes vou a facer pouco e faceraxer solito. En Outubro començará algunhas
coraxas. Xa te ínter contado pois beaxa que ti seas o que antes íe nin-
gún vaxa sabendo da miña vida e dos meus plans. De todas maneiras col-
lo escribo un artigo sob "Maldin" a fins de mes. Tóco un tema forxado
pra. Vaxemos si tñro a basaxola-lo. No que alíento mais pra reservar
unha dos sorpresas. Parece que vai sero suaxante oxixinal e seaxa to-
cado, a beaxa que tñro d mundo talon d-ale.
dados comias pra Vaxela e Gándada. Tóco moitas beaxas de falar
con calza con Vaxela. Tóco unha ínter d-ale moi curiosa. E home es-
traordinario. Non aguzo o seu profeta. Mais agora n-aba a xente co ve-
ludo e por se atopa a rigura.
A tal de Gándada estivo na nosa casa a pasou unha boa tarde don Elio